ԱՌԱԿ

ՁԻ ԵՒ ԷՇ

Աշխարհիս մէջը պէտք է մենք
Մինըս միւսին համնինք՝ օգնենք.
Նմէ այսօր ոտքն սահեցաւ ղըրացւոյդ,
Վաղը կարնայ նոյն բանը գալ քու գլխոյդ.
Ձեռք տուր, հասիր շուտ նըմա դուն,
Որ՝ այլք օգնեն քեզ պէտք ժամուն:

Ձին և Իշուկն ի միասին
Գեղէն քաղաք կ՚երթային.
Ծանըր բեռն կար իշուն շալակ,
Իսկ ձին անբեռն՝ ազատ, արձակ
Առաջ կ՚երթար խաղալով.
Էշն՝ կը տըքար կաղալով:
Սա՝ դառնալով դէպ ի ձին
« Խըղճա՛, ասաց, իմ անձին,
» Ուժըս հատաւ, կը մեռնիմ:
» Այլ ևս տոկալ կարող չեմ,
» Թէ իմ բեռին վըրայէն,
» Գոնէ, գոնէ կէս ի կէս
» Դու շալակէս չըվերցնես...»
Իսկ անհոգ ձին այս խօսքերուն
Չի դրաւ բընաւ ուշադրութիւն:
Էշն՝ քանի մ՚քայլ առաջ գընաց
Ապա ինկաւ ճարը հատած:
Իշավարին հարկ եղաւ որ՝
Իշուն հանեալ, բեռներն բոլոր
Տեղաւորէ ձիոյն կըռնակ:
Հասկըցաւ ձին անխըղճմըտանք
Վատ վարմունքին հետևանքն,
Այլ անցած էր ժամանակն.
Ցակամայ կամս ըստիպուած,
Իշուն կաշին ևս շալկած.
Հասաւ քաղաք, սիրտը նեղ.
Յետոյ նորէն դէպ ի գեղ
Դարձաւ՝ նորնոր բեռներ շալկած
Տըքտըքալով՝ յոգնած դադրած:

ԻՇԽԱՆԱՑ ԿՂԶԻՔ

(Տես յէջ 455)

Բայց մինչդեռ Կոմնենեանք քաջութեամբ կը պաշտպանէին կայսրութիւնը, որ ամեն կողմէն կը քայքայէր, անհոգ Միքայէլ, իւր ներքինիներովն շրջապատեալ, սրբազան նիւթոց վրայ մեծավերջ ատենաւորներ շարադրելու զբաղած էր։ Նիկեփոր Բրիէնի զարհուրելի ապստամբութեան դէմ, դարձեալ Ալեքսիս ելաւ, որ այդ առթիւ ամենազնուական և Արևմտեան բանակաց մեծ ծառայ անուանեցաւ, կայսեր եղբօրը Կոստանդինի հետ, Կոստանդնուպոլսոյ պաշտպանութեան գլուխ կեցաւ։ Ռուսսէլը բանտէն հանեցին, և երեքն ի միասին, չուտով իրենց վարձկան մարդիկն՝ և ով որ ձեռքերնին ինկաւ՝ զինելով, ետ մղեցին իրենց թշնամւոյն յարձակմունքն, որուն զինուորներն էին անպատրաստից զօրքեր, Նորմանտացի վարեկներ[1]

1. Նորուեգիացի ժողովուրդ մ՚էր որ Եւրոպիոյ արևմտեան և արևելեան կողմերն տարածուեցան։ Ասոնցմէ էր Ռուրիկ հիմնադիր Ռուսիոյ կայսրութեան։

digitised by A.R.A.R.@